

zeljskem (okolo l. 1826.). Zavzema prvo in četrto stran lista, katerega druga in tretja stran je popisana počrez s tem-le nemškim voščilom:

Lieber Bruder!

Ich danke Dir herzlich um die sehr wohl gemeinten Wünsche zu meinem Namens- tag; welche ich Dir ebenfalls zu dem Deinigen in multiplicando von ganzen Herzen erwiedere; u. zu gleich bitte, de ostanema ta stara. — Bey mir hat sich der Namenstag schlecht eingestellt — denn diese fanden mich im Bette. Geniesse u. vollbringe Du den Deinigen besser zu! —

Dein Dich stets liebender

Ant. Slofek.

Podpis ni kaj jasen. — Pesem slove:

Svesda ff. treh kraljev.

Vefelo popeval sim v'zhasi per vaf,
Alj hitro rafkrufhil fam Vezhui je naf;
Od strashe hrovafhke fe fhe saglaſim,
Sapojem po starim, sdaj dokler shivim.

Kok lepo trem kraljam je kasala pot,
Tok lepo obhaja fe svesdi sdaj god,
Med svesdam' prelepo svetlila fe je,
Med svesdize sharke rasfhirala je.

Veliko mladenzham je kasala pot
Ki hvalno obhajajo v ferzi njé god,
Svetlobe fe' njene sdaj vfak vefeli,
Katirmu fe ona prijasno smeji.

Sogibaj fe svesde nefrezhe oblak,
Nikar ne sakrivaj njo fonzhini mrak
Le dajaj njé fonzhize blasheno luzh,
K' vefelju bo ona nam pot ino kluzh.

Zhe fe nam na poti nevarno ſtemni,
O tok ga rasfvetlj ſpet svesdam [= *svesda mi*] ti!
To ferzhno od strashe hrovafhke shelim,
In volno pod tvojo svetlobo shivim.

Pesmi so pripisane še te-le besede:

Prevezh sim v' vinſkim kraji, sa to fe mi gerlo sadéra; pa vender starega pevza samezhovali ne bodo, kateri rad pešemzo rezhe, ako mu ravno ne ſtezhe. A. Sl.

Cvetje z vrtov sv. Frančiška. Na platnicah zadnje (4. letošnje) številke tega časopisa, ki prinaša na tem mestu (na platnicah) že tretje leto »nekoliko slovenske slovnice za poskušnje«, se prav točno razpravlja slovensko in hrvaško besedosledje glede na enklitike. Zdi se nam umestno, da opozorimo zlasti naše pisatelje na ta nauk o besedosledju, ker se ravno proti temu dandanes pregrešujejo vse vprek, nekoliko iz nevednosti, nekoliko pa iz spakovanja.

Slavische Anthologie. Naloga, spisati v kratkih potezah jasno sliko o razvitku celokupnega pesništva slovanskega, je vrlo težka, ako se pisatelj noče omejiti na to, da naniza pojedine črtice brez notranje zveze. Uvod gospoda profesorja Gregorja Kreka je rešil to nalogo prav izborno. Z lapidarnimi in vender jasnimi črtami so orisani početki

slovanskega slovstva, zapreke, katere so ovirale književni razvoj pri posameznih plemenih slovanskih (omenila bi se bila lahko pri Slovencih in lužiških Srbih tudi rana germanizacija), svetovni dogodki, ki so pospeševali razvitek posameznih kultur, vplivi, značaj, struje in najvažnejši predstavniki različnih razdobij v slovanskih slovstvih. Omejeni prostor, ki je bil odmenjen literarnemu uvodu, je seveda kriv, da o mnogih pesnikih g. pisatelj ni mogel omeniti več, nego suha imena in kratke podatke. Ali kar je podal, to je dobro premišljeno; vsaka beseda je tehtovita, nobena odveč.

Izbor pesnikov in pesmij smemo imenovati jako srečen. Marsikdo bo pogrešal v tej in oni literaturi tega in onega pesnika, ta in oni pesniški biser. Jeden naših najznamenitejših pesnikov se je izrazil, da živo pogreša med Rusi satirika Velička, med Slovenci Krilana-Pagliaruzzija. Ali v drobni knjigi ni bilo moči zbrati obilnejše zbirke, in odkod bi bil vzel primernih prevodov? Zatorej se tudi ne bomo čudili, ako ni strogo provedeno načelo, ki ga poudarja isti pesnik slovenski, da naj se prevede in v cvetnik vzprejme vse ono in samo ono, kar je pesnik najboljšega speval, in kar je najznačilnejše za njegovo poezijo.

Med prevodilci čeških pesnikov nahajamo imena priznanih pesnikov, kakeršni so Wenzig, Grün, Albert i. dr.; poljske pesnike sta prevela najbolje Nitschmann in Weiss, ruske Fr. Bodenstedt in Julius Grosse, ki sta sama glasovita nemška pesnika. Hrvate in Srbe sta prevela dobro Selak in Šenoa, jako nespretno pa Mavro Spicer, ki dela v svojih prevodih nemščini veliko silo. Časih so besede razvrščene tako, kakor v nemščini nikakor ni možno, n. pr. — „Von Immortellen, niemals die erblassen,“ ko bi lahko rekli: „Von Immortellen, welche nie erblassen.“ Na drugih mestih je prevod preveč robski, ali pa celo neumeven. Primeri tudi pesem na strani 178.: „Liebe“, ki je vzor nespretno nemščine. Slovenske pesmi so izvrstno preveli: Prešeren in Stritar sama svoje, potem Samhaber, Funtek, Selak in Brehm. Prevodom Gojmira Kreka pa imamo prigovoriti nekatere netočnosti. N. pr. v Aškrčevem Listu iz Jajčke kronike čitamo verz:

„A zdaj prior v domu tem nevredni.“ Prevodilec pa je dejal:
„Und jetzt Prior des unwürd'gen Hauses.“

V baladi „Stari grad“, ki ni med najboljšimi proizvodi dičnega pesnika, je slovenski „gad“ izpremenjen v „Molcha“, „krvnik“ (Henker) v „Schlächterja“. V „Brodniku“ pa beseda „plumps“, izgovorjena v resno-tragičnem trenutku, ni umestna.

Knjiga je vredna najboljšega priporočila ter ji želimo najlepšega uspeha. Izborni vsebini primerna je tudi vnanja lepota. Cena vezani knjigi (1 marka = po priliki 60 kr) pa je jako nizka.

R. P.

Tretji koncert »Glasbene Matice«. Dne 6. in 8. aprila t. l. je končala »Glasbena Matica« svojo četrto koncertno sezono s proizvajanjem Dvořakovega velikankega dela op. 69. »Svatební košile« ali »Mrtvaški ženini«, kakor je preimenoval prelagatelj Erbnove balade prof. Josip Stritar svoj srečno uspeli prevod. Uspeh koncerta je velik, vtisek trajen. Že vsebina v priprostem narodnem duhu zložene in češki narodni snovi povzete balade je zanimiva v razvoju pripovedi in pretresujoča v učinku posameznih prizorov. Snov je sorodna z onimi, ki se pojavljajo v vsaki slovanski in tudi v mnogih inorodnih literaturah v raznih inačicah (prim. Bürgerjevo „Lenoro“). Deklica pozivlje blasfemski božjo vsemogočnost, naj ji zopet privede ljubega, ki je že mnogo let odsoten. Zgodi se čudo. Ljubi pride v tem hipu, vzame deklico s seboj, divja z njo po skalah, skozi samotni les, čez gore, loke, barje in vode tja do pokopališča, kjer on počiva. Pogube v grobu reši deklico zaupanje v božjo milost in resnično kesanje. Pripovedni del je pridelil Dvořak zboru in baritonovemu solistu, besede de-